

Újév napjára

Kedves Keresztény Testvéreim. Az ókori pogány világnak, görögöknek és rómaiaknak voltak jósolói. Hadvezérek és uralkodók, de más emberek is, ha valami nagy vállalkozáshoz akartak kezdeni, hadjáratot vezetni vagy új várost építeni, elmentek a jóshelyekre, hogy ott megtudják, milyen szerencsés lesz a vállalkozásuk, mit rejteget számukra a jövő.

Ma reggel új esztendőre virradtunk. A tegnap este elbúcsúztattuk az óesztendőt minden örömeivel és bánatával, minden jó és balszerencsésével együtt. Ma pedig magunk előtt látjuk a megszületett új esztendőt, az 1965. évet. Kíváncsian nézünk szemébe, vajon nem tudjuk-e kiolvasni belőle, mit tartogat számunkra, örömet vagy bánatot, jó vagy rossz napokat?

Akik ma találkoznak, kezet szorítanak és azt mondják egymásnak: boldog új évet kívánok. Távoli rokonainknak, jó barátainknak, ismerőseinknek üdvözlő leveleket, táviratokat küldünk. Az üdvözlés szövege megint csak ez: boldog új évet kívánok. De vajon boldog lesz e valóban az új év? Nincs a világnak olyan jósoló helye, ahol ezt meg tudnánk mondani – egyedül csak a templom, az Isten háza.